

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 35C/165/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116223127
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Bowker
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2021:7116223127.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Bowker v právnej veci žalobcu: T., proti žalovanému: M., zastúpený: Advokátska kancelária NIŽNÍK & Partners, s.r.o., Skladná 38, 040 01 Košice, IČO: 47 244 488, o určení, že dlh neexistuje

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 5.10.2016 domáhal, aby súd určil, že 1/ právny úkon spísaný do notárskej zápisnice N728/2016 zo dňa 21.3.2016 na Notárskom úrade u notára Mgr. M. K., so sídlom: K.e neplatný, a 2/ dlh vo výške 360.000,- eur, ktorý by mal žalobca žalovanému plniť na základe notárskej zápisnice N./XXXX zo dňa 21.3.2016 na Notárskom úrade u notára Mgr. M. K., so sídlom: K. neexistuje. Zároveň žiadal aj náhradu trov konania.

2. Žalobca v žalobe tvrdil nasledovné skutočnosti: Žalobca podpísal notársku zápisnicu N./XXXX dňa 21.3.2016, v ktorej vyhlásil, že od 1.1.2015 do 10.6.2015 ústne uzatvoril niekoľko Zmlúv o pôžičke so žalovaným, na základe ktorých mal žalovaný mu poskytnúť finančné prostriedky vo výške 400.000,- eur. Žalobca bol vydieraním a pod nátlakom donútený podpísať notársku zápisnicu. V skutočnosti od žalovaného dostal finančné prostriedky vo výške 40.000,- eur na rozbehnutie spoločného biznisu, t.j. v skutočnosti neboli uzatvárané ústne zmluvy o pôžičke a nebola žalobcovi odovzdaná suma 400.000,- eur zo stany žalovaného. Keď prišiel žalobca k notárovi, notárska zápisnica bola pripravená, on ju nečítal, iba podpísal. Žalobca má naliehavý právny záujem, nakoľko táto notárska zápisnica je exekučným titulom, na základe ktorého začala voči žalobcovi exekúcia.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručenom súdu dňa 20.2.2017, kedy uviedol, že žalobcu žalobcu zo dňa 5.10.2016 považuje za účelové podanie bez právneho základu. Žalobca žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal a ani neodôvodnil, že právny úkon notárska zápisnica č. N. XXX/XXXX zo dňa 21.3.2016 písaná na notárskom úrade Mgr. Vojtecha Kavečanského je neplatná a ani z dôkazov predložených žalobcom, keďže žiadne dôkazy nepredložil. Jedná sa len o vyjadrenie žalobcu. Na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu danej notárskej zápisnice podal žalobca návrh na vykonanie exekúcie exekútorovi JUDr. Denise Regináčovej Mihálovej, súdnej exekútorke so sídlom Moyzesová 34, 040 01 Košice, kedy dňa 18.8.2018, bola podpísaná Zmluva č. EX XXX/XX na vykonanie exekúcie voči povinnému: T., nar. X.X.XXXX. Súčasne s touto zmluvou bol podpísaný návrh na zriadenie exekučného záložného práva a súhlas s predajom nehnuteľnosti. Na základe vyššie uvedených skutočností viedla exekútorka výkon exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. W., okres K. zapísané na LV

XXX, kde bol povinný T. spolu s manželkou D. spoluvlastníci v podiele 1 k celku. V dôsledku vedenia exekúcie boli na LV zapísané obmedzujúce poznámky. Žalobu žalobca podal až dňa 5.10.2016, teda po uplynutí šiestich mesiacov od podpísania notárskej zápisnice, kedy ubehlo dosť času na to, aby si ju žalobca prečítal a namietal neplatnosť jej uzavretia. Zo strany žalobcu však k tomuto úkonu došlo až v čase, kedy voči žalobcovi bola vedená exekúcia, čo považuje žalovaný za šikanózne a účelové zo strany žalobcu v snahe vyhnúť sa exekúcii postihujúcej jeho majetok. Žalobca taktiež podal žalobcu na vylúčenie veci z exekúcie proti žalovanému, ktorá sa vedie pod sp. zn.: 18C/319/16 na Okresnom súde Košice II. Žalobca vo svojom návrhu ako jediný dôvod neplatnosti právneho úkonu udáva, že bol vydieraním a pod nátlakom donútený podpísať notársku zápisnicu, avšak neudáva, kto mal na neho tento nátlak vyvíjať v akom časovom horizonte sa to mal diať a ani iné skutočnosti, z ktorých by potvrdzovali tvrdenia žalobcu. Je taktiež nepochopiteľné na základe čoho žalobca tvrdí, že v skutočnosti mu bolo strany žalovaného odovzdaných len 40.000,- eur, keď dňa 4.7.2016 podpísal žalobca dohodu o uznaní dlhu, v ktorej výslovne uznáva dlh vo výške 400.000,- eur a nepopiera tento dlh a zaväzuje sa ho splatiť do 31.7.2016. Žalobca taktiež dňa 4.7.2016 spísal so žalovaným dohodu o pristúpení k záväzku, kde ako pristupujúci dlžník G.poločnosť zapísaná v OR OS KE I, odd: Sro, vložka číslo XXXXX/M., ktorého jediným konateľom je žalobca, pristúpil k záväzku vo výške 400.000,- eur, na základe čoho bola spísaná aj notárska zápisnica. Na základe uvedeného je preto nepochopiteľné tvrdenie žalobcu, nakoľko ak o výslovne uvádza v návrhu, bol vydieraním a pod nátlakom donútený podpísať notársku zápisnicu, ktorú podpísal dňa 21.3.2016 a o tri mesiace neskôr podpísal notársku zápisnicu, uznanie dlhu a pristúpenie dlžníka, ktorým bola žalobcovia spoločnosť, kde je žalobca jediným spoločníkom a konateľom. Medzi uvedenými úkonmi nebolo podané trestné oznámenie, neboli podané žaloby na súd a ani zo strany žalobcu vykonaný akýkoľvek úkon, ktorý by svedčil v prospech toho, že v skutočnosti podpísal notársku zápisnicu pod nátlakom a taktiež to, že v skutočnosti dostal od žalovaného 40.000,- eur. Dňa 10.6.2015 žalobca vystavil žalovanému zmenku, ktorou zároveň potvrdil aj prijatie peňažných prostriedkov v hotovosti. Zmenka bola vystavená na sumu 320.000,- eur a splatná bola dňa 10.7.2015. Uvedené potvrdzuje fakt, že žalobca prevzal vyšší obnos peňazí od žalovaného a teda nebolo to 40.000,- eur ako uvádza v samotnom žalobnom návrhu.

4. Žalobca reagoval na vyjadrenie žalovaného replikou doručenou súdu dňa 13.6.2017, kedy uviedol že podanie žaloby je len uplatnením jeho ústavného práva na súdnu ochranu, pričom doba 6 mesiacov nie je až také dlhé časové obdobie. K návrhu na vylúčenie veci k exekúcie vedenej pod sp. zn. 18C/316/2016 nepodával žalobca, ale iné osoby, t.j. žalobca s tým nemá nič spoločné. Od 1.1.2013 platí zákon č. 394/2012 Z.z. o obmedzení platieb v hotovosti a preto je nereálne, žeby niekto požičal 400.000,- € v hotovosti, teda v rozpore so zákonom a bez riadnej písomnej zmluvy, kde sa dohodne na výške pôžičky, úrokoch a termíne vrátenia. Samotná notárska zápisnica nie je dôkazom o tom, že finančné prostriedky vo výške 400.000,- eur boli odovzdané žalobcovi žalovaným a že to nie len fiktívna pohľadávka.

5. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil resp. označil nasledovné dôkazy: Notárska zápisnica, Notárska zápisnica N. XXX/XXXX, Návrh na vypočutie účastníkov konania, Upovedomenie o začatí exekúcie, návrh, aby žalovaný preukázal, že jeho príjmy boli také, že mal v hotovosti 400.000,- eur, t.j. návrh na predloženie daňových priznaní za roky 2014,2013,2012 a potvrdení od zamestnávateľov.

6. Žalobca v konaní použil nasledovné prostriedky procesného útoku: skutkové tvrdenia uvedené v žalobe a návrh na vykonanie vyššie uvedených dôkazov, ako aj vyššie uvedené návrhy na vykonanie dokazovania.

7. Žalovaný reagoval na repliku žalobcu duplikou doručenou súdu dňa 18.7.2017, kedy uviedol, že iné osoby, ktoré podali žalobu o vylúčenie veci z exekúcie sp. zn. 18C/310/2016 sú rodičmi manželky žalobcu a teda blízkymi osobami podľa § 116 OZ. Tvrdenia žalobcu ohľadom zákonných obmedzení v zmysle zákona č. 394/2012 Z.z. vo vzťahu k meritu veci, t.j. neplatnosti notárskej zápisnice sú neopodstatnené. Tu ide o konanie o určenie práva, nie konanie, ktorého predmetom je samotné plnenie. Ohľadom tvrdeného nátlaku pri podpise notárskej zápisnice bolo vedené trestné vyšetrovanie, ktoré bolo právoplatne zastavené ako nedôvodné.

8. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení predložil resp. označil nasledovné dôkazy: Notárska zápisnica zo dňa 21.3.2016, Zmluva o vykonaní exekúcie zo dňa 18.8.2016, Návrh na zriadenie exekučného záložného práva, Návrh na vylúčenie veci z exekúcie zo dňa 13.10.2016, Dohoda o uznaní dlhu zo dňa 4.7.2016, Dohoda o pristúpení k záväzku zo dňa 4.7.2016, Notárska zápisnica zo

dňa 4.7.2016. žalovaný zároveň žiadal zo strany žalovaného predložiť resp. vyžiadať z registrového súdu účtovnú závierku spoločnosti A., navrhol vypočúť advokáta A. k okolnostiam objednania a spisovania notárskej zápisnice, k okolnostiam používania zmeniek, k čomu žiadal, aby žalovaný pozbavil mlčanlivosti tohto advokáta. Ďalej navrhol vypočúť osobu p. C., resp. predložiť zmluvu o pôžičke s ňou, nakoľko má vedomosť z trestného konania, že táto pôžička bola poskytovaná v inom období, nie v roku 2015. Taktiež navrhol pripojiť trestný spis vedený na Národnej kriminálnej agentúre, expozitúra Východ, H., z ktorej vyplynú okolnosti pôžičky pani C.alovanému a spôsob používania zmeniek žalovaným, a to bez úhrady zmenkovej sumy. Navrhol opätovne vypočúť žalovaného k okolnostiam pôžičiek a k okolnostiam notárskych zápisníc, nakoľko on nebol prítomný pri jeho. Taktiež je potrebné objasniť, kto pri výmaze spoločnosti podával odhlášky za spoločnosť A., nakoľko táto osoba je povinná zabezpečiť archiváciu účtovníctva a je potrebné preveriť tvrdenia žalovaného, že tieto peniaze mal v spoločnosti A., nakoľko akýkoľvek výdaj spoločnosti, teda pôžička, musel byť zachytený v účtovníctve tejto spoločnosti.

9. Žalovaný použil nasledovné prostriedky procesnej obrany: skutkové tvrdenia uvedené vo vyjadrení, návrhy na vykonania vyššie uvedených dôkazov.

10. Žalobca ešte podaním zo dňa 15.8.2017 žiadal doplniť dokazovanie a vyžiadať daňové priznania žalovaného za roky 1191-2015, zo Sociálnej poisťovne výkaz zamestnávateľov a príjmov žalovaného od roku 1991 do 2015, t.j. v akej výške platil odvody.

11. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 10.9.2018, kedy žalobe o určenie, že dlh vo výške 360.000,- eur, ktorý by mal žalobca žalovanému plniť na základe notárskej zápisnice N. zo dňa 21.3.2016 spisanej na Notárskom úrade u notára Mgr. M. K., so sídlom K. neexistuje, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

12. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 11Co/87/2019-253 zo dňa 7.5.2019 rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. Žalobca v zmysle bodu 17. odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu podaním zo dňa 5.3.2020 navrhol vo veci opätovne vypočúť žalovaného. Od vykonania ďalších dôkazných prostriedkov prednesených na pojednávaní dňa 22.5.2018 žalobca už následne upustil a nežiadal ich vykonať.

14. Na základe vyššie uvedených listinných dôkazov predložených a označených žalobcom a žalovaným súd zistil nasledovný skutkový stav:

15. Dňa 21.3.2016 bola spísaná na Notárskom úrade Mgr. M. K. notárska zápisnica N., N.6, NCRs XXXXX/XXXX, ktorá obsahovala vyhlásenie žalobcu o uznaní dlhu a jeho súhlase ako osoby povinnej z exekúcie podľa § 41 ods. 2 písm. c/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (exekučného poriadku), kedy žalobca vyhlásil, že v období od 1.1.2015 ústne uzavrel ako dlžník niekoľko zmlúv o pôžičke s osobou oprávnenou, t.j. žalovaným ako veriteľom a na základe týchto zmlúv o pôžičke poskytla osoba oprávnená osobe povinnej peňažnú pôžičku vo výške 400.000,- eur bezúročne. Zmluvy o pôžičke boli zabezpečené vlastnou zmenkou vystavenou dňa 25.7.2015 splatnou dňa 25.8.2015. Pôžičky opísané v bode 1 notárskej zápisnice sa osoba povinná zaviazala splatiť osobe oprávnenej podľa zmlúv o pôžičke najneskôr do 25.8.2015 v jednej splátke. Ku dňu spisovania notárskej zápisnice neboli predmetné pôžičky splatené ani sčasti a preto sa povinná osoba a oprávnená dohodli, že osoba povinná splatí predmetné pôžičky, t.j. sumu 400.000,- eur osobe oprávnenej najneskôr do 30.6.2016 v troch splátkach nasledovne: 1. splátka vo výške 150.000,- eur splatná najneskôr do 30.4.2016, 2. splátka vo výške 150.000,- eur splatná najneskôr do 31.5.2016, 3. splátka vo výške 100.000,- eur splatná najneskôr do 30.6.2016 s tým, že v prípade nezaplatenia dlhu podľa splátkového kalendára, t.j. v prípade nezaplatenia tej ktorej splátky, alebo jej časti riadne a včas sa stáva celý dlh splatným. Pre prípad omeškania osoby povinnej s vrátením pôžičky sa táto osoba pre účely notárskej zápisnice ako exekučného titulu zaväzuje osobe oprávnenej zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške, ktorá je o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Úrok z omeškania tvorí príslušenstvo pohľadávky. Notárska zápisnica obsahovala právny záväzok, kde bola vyznačená osoba oprávnená - žalovaný, osoba povinná - žalobca, právny dôvod zmluvy o pôžičke, táto notárska zápisnica, právny záväzok dlžníka, predmet plnenia, povinnosť zaplatiť pohľadávky vo výške 400.000,- eur, čas plnenia uvedený v článku 1 bod 3 notárskej zápisnice.

Osoba povinná, t.j. žalobca vyhlásil, že svoj dlh voči osobe oprávnenej opísaný a špecifikovaný v článku 1 notárskej zápisnice uznáva, čo do základu a výšky v plnom rozsahu podľa § 558 Občianskeho zákonníka a výslovne súhlasí s vykonateľnosťou tejto notárskej zápisnice a výslovne súhlasí, aby v prípade nesplnenia záväzku vyplývajúceho z tejto notárskej zápisnice, t.j. nesplatenia pôžičky, alebo jej časti ku dňu splatnosti osobou oprávnenou a postupovať podľa § 41 ods. 2 exekučného poriadku a použila túto notársku zápisnicu ako exekučný titul pre exekúciu a to na celý hnutelný a nehnuteľný majetok osoby povinnej najviac do výšky nesplateného zostatku pôžičky. Notárska zápisnica bola opatrená pečiatkou notára Mgr. Vojtecha Kavečanského, ako aj jeho podpisom. Bola riadne zviazaná.

16. Z upovedomenia o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti exekútora JUDr. Mgr. P. F. značky Z. bolo vydané upovedomenie na vymoženie nároku oprávneného R. proti povinnému T. predajom tam uvedených nehnuteľností.

17. Zo zmluvy č. Ex 319/16 zo dňa 18.8.2016 súd zistil, že súdna exekútorka JUDr. F. T. V. uzavrela zmluvu o vykonaní exekúcie so žalovaným a to voči povinnému žalobcovi v zmysle exekučného titulu notárskej zápisnice N. zo dňa 21.3.2016.

18. Žalovaný ako oprávnený podal u súdnej exekútorky JUDr. Denisy Regináčovej Mihálovej návrh na zriadenie exekučného záložného práva a súhlas s predajom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX okres Košice II obec K., k.ú. M. a to záhrady, zastavané plochy a nádvoria, ovocné sady a rodinný dom tam popísaný. Zároveň na LV č. XXX, XXXX, k.ú. W. a LV XXX k.ú. W..

19. Dňa 13.10.2016 bola na Okresný súd Košice II podaná žaloba M. a K. proti odporcom X. R.i, M., T. na vylúčenie veci z exekúcie a to nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okr. K., obec K., k.ú. W. zapísané na LV č. XXX.

20. Dňa 4.7.2016 bola žalobcom podpísaná tzv. dohoda o uznaní dlhu, ktorou uznal v zmysle § 558 OZ svoj dlh voči žalovanému vo výške 400.000,- eur vzniknutých z titulu ústne uzavretých zmlúv o pôžičke v období od 1.1.2015 do 10.6.2015. Dlh sa zaviazal splatiť v jednej splátke najneskôr do 31.7.2016 k rukám alebo prevodom na účet veriteľa. Dňa 4.7.2016 bola uzatvorená aj dohoda o pristúpení k záväzku a to medzi veriteľom - žalovaným a dlžníkom - žalobcom, kedy pristupujúcim dlžníkom bola spoločnosť G., s.r.o. so sídlom V., kedy pristupujúci dlžník pristúpil k záväzku žalobcu uhradiť žalovanému pôžičku vo výške 400.000,- Eur.

21. Dňa 4.7.2016 bola na Notárskom úrade v Košiciach notárom Mgr. M. K. spísaná notárska zápisnica N. N., N. kedy žalobca ako osoba povinná č. 1, ďalej obchodná spoločnosť G. ako pristupujúci dlžník a obchodná spoločnosť G. Košice, IČO: XX XXX XXX., tiež ako pristupujúci dlžník a osoba povinná č. 3 vo vzťahu k žalovanému ako osobe oprávnenej a veriteľovi urobili vyhlásenie o uznaní dlhu a súhlase ako osôb povinných z exekúcie podľa § 41 ods. 2 písm. c/ zákona exekučného poriadku, kedy tieto osoby dlh voči osobe oprávnenej uznali, čo do základu a výšky, t.j. 400.000,- eur v plnom rozsahu podľa § 558 OZ a výslovne súhlasili s vykonateľnosťou tejto notárskej zápisnice a súhlasili, aby v prípade nesplnenia záväzku vyplývajúceho z tejto notárskej zápisnice, t.j. v prípade nesplatenia pôžičky, alebo jej časti ku dňu splatnosti osoba oprávnená postupovala podľa § 41 ods. 2 exekučného poriadku a použila túto notársku zápisnicu ako exekučný titul pre exekúciu a to na celý hnutelný a nehnuteľný majetok osôb povinných najviac do výšky nesplateného zostatku pôžičky.

22. Žalovaný predložil rukou vypísané zmenky vystavené v Košiciach a podpísané žalobcom a to zmenku zo dňa 12.1.2015 na sumu 270.000,- eur (č.l. 102), zmenku zo dňa 10.2.2015 na sumu 280.000,- eur (č.l. 102), zmenku zo dňa 10.3.2015 na sumu 290.000 eur (č.l. 101), zmenku zo dňa 10.4.2015 na sumu 300.000 eur (č.l. 101), zmenku zo dňa 10.5.2015 na sumu 310.000 eur (č.l. 103) a zmenku zo dňa 10.6.2015 na sumu 320.000,- eur (č.l. 36, 103).

23. V konaní vypovedal žalobca, ktorý uviedol: So žalovaným mal žalobca spolu uzavrieť SROčku niekedy koncom roku 2014. Žalobca mu mal dať 40.000,- eur a on mal dať tzv. „know how“ ohľadom áut, dovozu a podobne. Nakoniec sa táto SROčka nezaložila. Žalovaný mu tieto peniaze odovzdal 40.000,- eur niekedy v roku 2015, alebo 2016. Peniaze obdržal za účelom nákupu motorových vozidiel a z toho mal žalovaný dostávať zisk. Bol taký spoločný návrh, že otvoria autosalón na T.. Z týchto 40.000,- eur kúpil nejaké autá, predával ich, dával žalovanému zisk. Zmluvne to nebolo podchytené, ale každý mesiac

podpisoval prázdnu zmenku. Peniaze reálne mal on a točil ich. Každý mesiac mu podpísal prázdnu zmenku na sumu 40.000,- eur a on si túto sumu nechával a točil. Táto koncepcia spolupráce nebola spísaná písomne, až keď meškal s platením peňazí zo zisku, tak mu žalovaný stále doniesol a on podpísal stále prázdnu zmenku. Keď už nebola medzi nimi dôvera žalovaný uviedol, že urobia zmluvu u notára. Tým myslel notársku zápisnicu. Následne sa stretli u pána K., kde bolo všetko pripravené a on to podpísal. Notársku zápisnicu nečítal, bola pripravená na stole u notára a podpísal ju. Všetko bolo narýchlo pripravené asi na 10 minút. Potom bol podpísať ešte takú istú zmluvu, t.j. notársku zápisnicu, aj na firmu a to na obidve spoločnosti G.. Tieto podpísal kvôli tomu, že žalovaný ho volal, že to bude lepšie. Nátlak žalovaného mal spočívať v tom, že keď mu žalobca nevracal peniaze, tak mu neveril a chcel si to poistiť. Nátlak pociťoval v tom, že to bolo narýchlo podpísané, ani to nestihol prečítať. Žalovaný sa mu nevyhrážal. Z jeho strany neboli ani žiadne vyhrážky fyzického, alebo právneho charakteru. Omyl v podpísaní notárskej zápisnice bol v tom, že to nečítal, bolo prichystané na stole a on to len podpísal. On prvú stranu notárskej zápisnice nevidel, tie zmluvy boli otočené tak, že mu boli predložené a otvorené na tretej strane, kde to podpísal. Uvedených 40.000,- eur, ktoré obdržal od žalovaného najskôr to nebola pôžička, potom keď už mal peniaze od žalovaného, vždy po podpise mu žalovaný prisľúbil, že starú zmenku roztrhá. 40.000,- eur žalovanému nevrátil, lebo mal zablokovaný účet kvôli trestnému stíhaniu. On nepodpísal zmenku na 320.000,- eur, podpísal len prázdnu zmenku. Na uvedenej zmenke na č.l. 36 nie je jeho písmo. Zmenku nevypisoval, jeho môže byť len podpis v pravom dolnom rohu. Tieto prázdne zmenky podpísal preto, lebo mu peniaze nevedel vrátiť a nakoniec bolo dohodnuté, že to spíšu a dohodnú sa na sume, že koľko mu dlží ešte za úrok. Uvedené dokumenty, ktoré podpísal u notára, si nezobral, tieto si nechal žalovaný.

24. Žalovaný v konaní vypovedal, že s danou SROčkou a tým všetkým má žalobca pravdu. Žalobca ho zavádzal s autosalónom, s dražbami vykonanými voči nemu a preto spolu so svojim právnym zástupcom pánom Breznenom si povedali, že urobia notársku zápisnicu, ktorá bude exekučným titulom, na ktorý exekučný titul žalobca pristúpil. Toto podpísal a na základe toho hneď išiel urobiť bankrot na svoju osobu. Žalobcovi poskytol finančné prostriedky postupne a to najskôr 100.000,- eur, ktorá suma bola vyplatená v hotovosti na základe podpisu zmenky, pričom uvedených 100.000,- eur vybral z firmy. Uvedené pôžičky neboli poskytnuté v rozmedzí šiestich mesiacov v roku 2015, ale bolo to ešte 2 roky predtým. V uznaní dlhu podpísanom žalovaným sa jedná len o pôžičku danej mu v období od 1.1.2015 do 10.6.2015. Žalobca podpísal viac zmieniek. Pri uvedenej sume to začalo najskôr spoločným podnikaním, ale skončilo to pôžičkami. Sumu 400.000,- eur mal z viacerých zdrojov, 200.000,- eur si požičal od pani C., ostatné peniaze mal z podnikania. Žalovaný mal reklamnú agentúru A. Spoločnosť bola v roku 2014 a 2016 v zisku cez 200.000,- eur. Žalobcovi požičiaval peniaze na nákup motorových vozidiel, ale aj napriek tomu, že tento peniaze stále nevracal, mu požičiaval ďalej, pretože mu veril. Pri odovzdávkach jednotlivých prostriedkov neuzatvárali písomné zmluvy o pôžičke, pretože od právnika mu bolo poradené, že mu stačia zmenky. Tieto neuplatnil na súde v rámci návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu, resp. v zmenkovom konaní. Zmenky sú momentálne u exekútorky ako dôkazový materiál, pričom exekučné konanie vedie na základe notárskej zápisnice. Podpis notárskej zápisnice prebehol normálne, sedel tam žalobca, notár plus jeho ďalší dvaja spolupracovníci, oni prečítali celý obsah zápisnice, papiere boli na stole. Na prednej strane bola hrubým písmom označená suma a notár sa ešte pýtal 4x žalobcu, či vie čo podpísuje. Žalobca odpovedal, že áno.

25. V konaní vypovedal Mgr. M. K., ktorý uviedol, že konkrétne okolnosti z písania tejto notárskej zápisnice N 728/2016 si nepamätá, pretože podpísal so žalobcom viacero notárskych zápisníc, ale cez mail bola komunikácia s JUDr. A. a túto notársku zápisnicu mal odkomunikovanú cez email. Na mieste ešte doplnili nejaké údaje, pretože nebola kompletná. Suma v notárskej zápisnici bola 400.000,- eur. Svedok popísal bežný postup pri podpísaní notárskej zápisnice, pričom v tomto konkrétnom prípade došlo k uvedeniu tých informácií, ktoré štandardne uvádzajú pri podpísaní notárskej zápisnice. Zároveň svedok uviedol, že v tomto prípade nepostrehol žiadne ovplyvňovanie povinného pri podpise notárskej zápisnice žalobcom.

26. Z webovej stránky www.finstat.sk <<http://www.finstat.sk>> súd zistil, že spoločnosť BL.. bola zrušená od 11.10.2017, IČO: XX XXX XXX, so sídlom Hubeného X, XXX XX Bratislava s tým, že zisk uvedenej spoločnosti v roku 2012 predstavoval 8.886,- eur, v roku 2013 22.896,- eur, v roku 2014 30.988,- eur a v 2016 -85.019,- eur. Tržby uvedenej spoločnosti boli v roku 2012 426.404,- eur, v roku 2013 3,2 mil. eur, v roku 2014 10,5mil. eur, v roku 2015 neuvedené, v roku 2016 17,8 mil. eur. Ostatné výnosy v roku 2015 93.608,- eur, v roku 2016 75.268,- eur. Krátkodobé finančné výpomoci za rok 2016 boli 160.000,- eur,

dlhodobé záväzky 112.081,- eur, výsledok hospodárenia minulých rokov 105.557,- eur, základné imanie 30.000,- eur, rezervy 7.068,- eur, fondy zo zisku 444,- eur.

27. Z účtovnej závierky spoločnosti A. za obdobie roku 2015 súd zistil, že spolu majetok bol netto 9.702.880,- eur, netto bežný majetok 383.986,- eur, dlhodobý hmotný majetok to isté, stavby 18.051 eur, samostatné hnutelné veci a súbory hnutelných vecí 342.935 eur, obstarávaný dlhodobý hmotný majetok 23.000,- eur, obežný majetok 9.316.373,- eur, zásoby 95.484,- eur - to je aj tovar, zároveň krátkodobé pohľadávky 8.674.544,- eur, pohľadávky z obchodného styku - súčet 8.391.688,- eur, ostatné pohľadávky 8.391.688,- eur, iné pohľadávky 182.856,- eur, finančné účty 546.345,- eur, peniaze 107.628,- eur, účty v bankách 438.722,- eur, časové rozlíšenie - súčet 2.521,- eur. Spolu vlastné imania, záväzky 5.412.749,- eur, vlastné imanie 67.771,- eur, základné imanie 5.000,- eur, pohľadávky za upísané vlastné imanie -25.000,- eur, zákonné rezervné fondy 444, výsledok hospodárenia z minulých rokov 62.327,- eur, krátkodobé záväzky v bežnom účtovnom období 9.580.192,- eur, záväzky z obchodného styku 9.337.706,- eur, záväzky voči ostatným spoločníkom 1.262,- eur, voči zamestnancom 2.875,- eur, do sociálneho poistenia 1.924,- eur, daňové záväzky dotácie 55.245,- eur, iné záväzky 288.180,- eur, krátkodobé rezervy 5.083,- eur, čistý obrat je 18.648.315,- eur, výnosy z hospodárskej činnosti spolu 18.741.901,- eur, výsledok hospodárenia z hospodárskej činnosti 58.239,- eur, výnosové úroky 23, náklady na finančnú činnosť 897,- eur, výsledok hospodárenia z finančnej činnosti je -884,- eur, výsledok hospodárenia za účtovné obdobie pred zdanením 57.365,- eur, daň z príjmov 32.531,- eur, výsledok hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení 34.834,- eur, pohľadávky v lehote splatnosti vo výške 7.280.284 eur, po lehote splatnosti vo výške 1.065.085 eur, finančné prostriedky v pokladni a ceninách vo výške 107.623 eur a na bežných účtoch v banke 438.722 eur.

28. Z daňového priznania žalovaného za rok 1992 súd zistil, že základom dane bolo 245.207,32 Sk, základ dane znížený odpočítateľnej položky 223.200,- Sk, daň 54.120,- Sk, odklad platenia dane 32.472,- Sk, zostávajúca daňová povinnosť 21.648,- Sk. Z daňového priznania žalovaného za rok 2000 súd zistil, že príjmy žalovaného boli 14.681.688,- Sk, výdavky 14.962.842,- Sk, strata 281.154,- Sk. Z daňového priznania za rok 2001 bola konštatovaná daňová strata 376.120,- Sk. Z daňového priznania za rok 2002 bol konštatovaný základ dane 73.814,- Sk, strata z predchádzajúcich období 476.120,- Sk, nárok na uplatnenie straty 95.224,- Sk, čiastkový základ dane 73.814,- Sk, základ dane 38.760,- Sk, daňová povinnosť 583,- Sk. Z daňového priznania žalovaného za rok 2003 bola konštatovaná daňová strata 566.148,- Sk. Z daňového priznania za rok 2004 bola taktiež zistená daňová strata 669.030,- Sk. Z daňového priznania za rok 2005 bolo zistené, že príjmy sú nižšie ako výdavky, strata mínus 37.950,- Sk, položky zvyšujúce základ dane 40.986,- Sk a teda základ dane 3.036,- Sk. Na strane 7 je základom dane suma z riadku 68 37.921,- Sk, spolu na daňovníka 87.936,- Sk daňový bonus. Z daňového priznania za rok 2007 súd zistil základ dane 104.061,- Sk, zníženie základu dane 95.616,- Sk, čiže spolu úhrn 107.616,- Sk, nárok na daňový bonus je prirátaný a daňový preplatok je 1.598,- Sk. Z daňového priznania za rok 2010 bol zistený úhrn príjmov všetkých zamestnávateľov je 3.384,18 Sk, úhrn povinného poistného 451.066,- Sk, základ dane 2.932,52 Sk, zníženie základu dane 4.025,70 Sk, základ dane pre uplatňovanej zamestnaneckej prémie 3.199,20 Eur, zamestnanecká prémie 143,95 Eur.

29. Žalobca v konaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že spoločnosť A. nemala dobré finančné výsledky, aby mohla požičať takú veľkú finančnú sumu žalovanému, aby tento túto následne mohol požičať žalobcovi.

30. Súd vec právne posúdil podľa nasledovných ustanovení:

31. Podľa § 137 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenia, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenia právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

32. Podľa § 34 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

33. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

34. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

35. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

36. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

37. Podľa § 215 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

38. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

39. Ustanovenie § 137 CSP obsahuje demonštratívny výpočet druhov žalôb, pričom úplne nová koncepcia je zakotvená v písm. c/ a d/ predmetného ustanovenia, kde sa rozlišuje klasická určovací žaloba a žaloba o určení inej právnej skutočnosti podľa písm. d/. V tomto prípade záujmom zákonodarcu pri formulovaní uvedeného ustanovenia bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určení neplatnosti resp. platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a mŕňajú sa účelu žaloby určovacej. Písm. c/ predmetného ustanovenia vychádza z predchádzajúceho ustanovenia § 80 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, no s obmedzením, podľa ktorého naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu.

40. Vychádzajúc z ustanovenia § 137 písm. c/ CSP určovacou žalobou takéhoto typu sa žalobca môže domáhať vydania rozhodnutia súdu o tom, že tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, ktorý by mal spočívať v tom, že právne postavenie žalobcu bez takéhoto určenia je ohrozené alebo neisté. To znamená, že tu musí existovať aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý nemožno odstrániť iným právnym prostriedkom. Povinnosť preukázať prítomnosť naliehavého právneho záujmu na určení, či tu právo je alebo nie je, v konaní zaťažuje žalobcu, pričom naliehavý právny záujem musí nutne existovať v čase vyhlásenia rozsudku.

41. Stav ohrozenia práva žalobcu alebo neistotu v jeho právnom postavení možno určite odstrániť určením, či tu je alebo nie jeho dlh voči žalovanému. Výrok, ktorý zostal predmetom konania po vrátení veci súdu prvej inštancie znie, že dlh vo výške 360.000,- eur, ktorý by mal žalobca žalovanému plniť na základe notárskej zápisnice N. zo dňa 21.3.2016 na Notárskom úrade u notára Mgr. Vojtecha Kavečanského, so sídlom: Kmeťova 13, Košice neexistuje. Nakoľko takto formulovaný žalobný petit spĺňa kritériá uvedené v § 137 CSP, súd nemal dôvod žalobu z tohto dôvodu zamietnuť a následne pristúpil k dokazovaniu vo veci.

42. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, vykonal všetky dôkazy predložené a označené žalobcom a žalovaným, z týchto vychádzal a následne vec právne vyhodnotil, pričom nasledovné skutočnosti považuje za preukázané:

43. Je zrejmé, že predmetom konania je posúdenie skutočnosti, či existuje dlh žalobcu voči žalovanému titulom poskytnutia pôžičiek vo výške 360.000,- eur tak, ako je opísaný v Notárskej zápisnici N./XXXX zo dňa 21.3.2016 spísanej na Notárskom úrade u notára Mgr. M. K.. Žalobca poskytnutie sumy 400.000,-

eur žalovaným tak ako bolo uvedené v notárskej zápisnici z 21.3.2016 a 4.7.2016 popieral, žalobca potvrdil iba poskytnutie sumy 40.000,- eur.

44. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v rokoch 2015 a 2016 žalobca a žalovaný mali záujem spolupracovať v spoločnosti zaoberajúcej sa nákupom a predajom motorových vozidiel. V konaní nebolo sporné, že z tohto dôvodu poskytol žalovaný žalobcovi určitú sumu ako tzv. štartovací kapitál na spoločné podnikanie na nákup motorových vozidiel, sporná ostala jej výška, kedy žalobca tvrdil, že obdržal od žalovaného sumu 40.000,- eur, naproti tomu žalovaný uvádzal sumu 100.000,- eur. Následne nebolo sporné, že žalobca a žalovaný prenechané finančné prostriedky na spoločné podnikanie nakoniec predefinovali na zmluvu o pôžičke a zároveň, že žalobca nebol schopný poskytnuté finančné prostriedky žalovanému vrátiť a preto každý mesiac podpísal žalovanému zmenku. Žalovaný predložil 6 zmeniek z obdobia 01-06/2015, pričom prvá zmenka znela na sumu 270.000,- eur, každá ďalšia na sumu o 10.000,- eur viac, pričom posledná v tomto období znela na sumu 320.000,- eur. Žalobca spochybňoval uvedené zmenky z dôvodu, že tieto podpisoval prázdne a text bol dopísaný žalovaným. K tomuto tvrdeniu však nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie a preto súd vychádzal z toho, že žalobca každý mesiac uznal nárok žalovaného tak, ako tam bolo uvedené. V konaní takto nebolo preukázané tvrdenie žalobcu, že uvedené zmenky podpisoval prázdne a tieto až následne boli dopĺňané o tam uvedené údaje. Okrem iného nie je v rozpore so žiadnym právnym predpisom, aby dlžník podpísal tzv. biankozmenku/blankozmenku, t.j. zmenku, ktorá neobsahuje všetky údaje, avšak v takom prípade súběžne musí existovať dohoda o vypíňacom práve. Žalobca v konaní však ani netvrdil, že takáto dohoda na doplnenie biankozmeniek/blankozmeniek medzi ním a žalovaným bola uzavretá a preto súd neuveril jeho tvrdeniu, že zmenky podpisoval prázdne, nevyplnené.

45. V konaní ďalej nebolo sporné, že žalobca pristúpil k podpísaniu viacerých právnych úkonov a to dňa 21.3.2016 podpísal Notársku zápisnicu N. N., NCRs XXXXX/XXXX, ktorá obsahovala vyhlásenie žalobcu o uznaní dlhu voči žalovanému vo výške 400.000,- eur titulom neuhradených pôžičiek poskytnutých mu žalovaným od 1.1.2015, zároveň žalobca ako osoba povinná z exekúcie podľa § 41 ods. 2 písm. c/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (exekučného poriadku) súhlasila s výkonom exekúcie v prípade nedodržania splátkového kalendára úhrady predmetného dlhu (1. splátka vo výške 150.000,- eur splatná najneskôr do 30.4.2016, 2. splátka vo výške 150.000,- eur splatná najneskôr do 31.5.2016, 3. splátka vo výške 100.000,- eur splatná najneskôr do 30.6.2016 s tým, že v prípade nezaplatenia dlhu podľa splátkového kalendára, t.j. v prípade nezaplatenia tej ktorej splátky, alebo jej časti riadne a včas sa stáva celý dlh splatným). V predmetnej notárskej zápisnici žalobca prehlásil, že na základe ústne uzavretých zmlúv o pôžičke v období od 1.1.2015 do 10.6.2015 mu poskytol žalovaný peňažnú pôžičku vo výške 400.000,- eur.

46. Ďalšou nespornou skutočnosťou bolo, že dňa 4.7.2016 žalobca opätovne uznal dlh žalovaného vo výške 400.000,- eur. V uvedený deň žalobca ako konateľ spoločností G. podpísal aj Dohodu o pristúpení k jeho záväzku voči žalovanému titulom pôžičky 400.000,- eur a uznania dlhu vo forme notárskej zápisnice z 21.3.2016. V ten istý deň žalobca (fyzická osoba) označený ako povinná osoba 1 a žalobca ako štatutárny zástupca oboch vyššie citovaných spoločností - následne označených ako povinné osoby 2 a 3 opäť uznal dlh voči žalovanému čo do dôvodu a výšky Notárskou zápisnicou N XXXX/XXXX NZ XXXXX/XXXX NCRs XXXXX/XXXX, pričom všetky tri povinné osoby sa zaviazali uvedený dlh splatiť žalovanému v jednej splátke najneskôr do 31.7.2016.

47. Zmluva o pôžičke je zmluvou neformálneho charakteru (reálnou zmluvou), čo znamená, že zmluvné strany môžu zmluvu uzavrieť akýmkoľvek spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o obsahu ich dojednaní, pričom k založeniu zmluvného vzťahu dochádza reálnym odovzdaním veci. Z a prenechanie veci je potrebné považovať tak fyzické odovzdanie hotovosti alebo aj bezhotovostný prevod peňažných prostriedkov. Zmluva o pôžičke má teda reálnu (a teda nie iba konsenzuálnu) povahu, čo znamená, že vznik pôžičky predpokladá nielen dohodu strán o poskytnutí druhovo určenej veci, ale aj skutočné odovzdanie predmetu pôžičky. V prípade sporu o vrátenie peňazí z pôžičky znáša veriteľ bremeno preukázania, že k uzavretiu pôžičky došlo, a že dlžníkovi predmet pôžičky odovzdal. Takéto rozloženie dôkazného bremena je prirodzene namieste tiež v iných sporoch zo zmluvy o pôžičke, pokiaľ ide čo i len o predbežné riešenie otázky vzniku alebo existencie práva alebo povinnosti z tohto právneho úkonu.

48. Uznanie dlhu je samostatným zabezpečovaním inštitútom, ktorý plní zabezpečovaciu funkciu tým, že zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase uznania. Uznanie dlhu nie je novým právnym

titulom záväzku. Zakladá sa ním právna domnienka, že dlh v čase jeho uznania existoval, ktorá je však vyvrátiteľná dôkazom opaku. Znamená to, že skutočnosť, pre ktorú je v zákone stanovená domnienka, ktorá pripúšťa dôkaz opaku, má súd za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyšiel najavo opak. Procesným dôsledkom uznania dlhu je presun dôkazného bremena z veriteľa na dlžníka. Veriteľ má v prípade sporu uľahčenú situáciu tým, že nemusí dokazovať vznik dlhu a jeho výšku v čase jeho uznania. Na dlžníkovi naopak je, ak chce byť v spore úspešný, aby preukázal, že dlh nevznikol, že bol splnený alebo inak zanikol. Tieto skutočnosti sú totiž pravým opakom toho, čo uvádza domnienka, t.j. sú spôsobilé, ak vyjdú v konaní najavo, vyvrátiť obsah domnienky (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 143/2008).

49. Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia. Teória procesného práva podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť úspech v spore a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať.

50. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania sú vyššie citované ustanovenia CSP, podľa ktorého strany sporu sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

51. Žalobca v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním žaloby je povinný uviesť skutočnosti, ktoré sa opiera o právo alebo iný nárok. Podstatou uvedenej povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Uvedená povinnosť tvrdenia je základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obe protistojace procesné strany, avšak nemusí to vždy zodpovedať konkrétnemu sporu, resp. konkrétnej hmotno-právnej úprave, ktorá sa má v spore použiť. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu tohto účastníka sporu, ktorý nedokázal formulovať tvrdenia v konkrétnych skutočnostiach, ak tieto skutočnosti boli predpokladom na použitie pravidla správania obsiahnutého v právnej norme, o ktorú sa účastník pri uplatnení alebo pri bránení práva opiera. V žalobe musí byť uvedené, o čom a na akom základe má súd v spore rozhodnúť. Uvedenému účelu slúži opis rozhodujúcich skutočností, ktoré v prípade, ak budú v konaní preukázané, povedú k záveru, že požiadavka žalobcu, vyjadrená v tzv. žalobnom petite je opodstatnená. Požiadavky na opis rozhodujúcich skutočností sú prirodzene kvalitatívne vyššie v sporovom konaní, ako v konaní nespоровom a majú väčší význam v konaní, ktoré sa začína len na návrh ako v konaní, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

52. Sporové konanie ovládané tzv. prejednávou zásadou. Uvedená zásada určuje, že tvrdenie skutočností, navrhovanie dôkazov a najmä ich preukazovanie, je zásadne vecou strán sporu. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu, nie na súde. Prejednávací zásada znamená, že sú to strany sporu, ktoré majú povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú a ktorých z tohto dôvodu postihuje bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno.

53. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe, ale tiež vo vyjadrení žalovaného. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového stavu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom (v spojení s dôkaznou povinnosťou) sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť (aj po ich vykonaní a vyhodnotení) ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez ohľadu na procesné postavenie účastníka. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačne skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tej strane sporu, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazná povinnosť, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

54. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 21.3.2016 bola spísaná notárska zápisnica N XXX/XXXX a následne dňa 4.7.2016 bola spísaná ďalšia notárska zápisnica N XXXX/XXXX. Žalobca však v konaní popiera, že by mu boli na základe prvej notárskej zápisnice, respektíve pred jej spísaním zo strany žalovaného boli poskytnuté finančné prostriedky vo forme pôžičky vo výške 400.000,- eur.

Žalobca však nepopieral prijatie pôžičky vo výške 40.000,- eur od žalovaného. Žalovaný naopak tvrdil, že k poskytnutiu pôžičky tak, ako je to uvedené v predmetnej notárskej zápisnici, skutočne došlo (i keď nielen v období 1.1.2015 do 10.6.2015, ale aj skôr).

55. Súd k tomuto uvádza, že pokiaľ ide o notársku zápisnicu, ako pri každej inej verejnej listine, platí prezumpcia správnosti údajov v nej uvedených, pokiaľ sa nepreukáže opak, pričom dôkazné bremeno v danej veci spočíva na žalobcovi. Obsahom oboch notárskych zápisníc je vyhlásenie žalobcu ako povinnej osoby o uznaní dlhu. Uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi zakladá vyvráťiteľnú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Súd vyhodnotil ako platný právny úkon aj súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice a opätovne konštatuje, že notárska zápisnica má povahu verejnej listiny a ako každá verejná listina osvedčuje pravdivosť údajov v nej uvedených až do doby, pokiaľ nie je preukázaný opak. Právny úkon uznania dlhu, ako aj charakter notárskej zápisnice ako verejnej listiny, zakladajú vyvráťiteľnú domnienku o existencii skutočností v nej uvedených, v tomto prípade o existencii pôžičky a o jej poskytnutí. Tak spôsobujú, že dôkazné bremeno o tvrdeniach opačných zaťažuje toho, kto sa domáha takéhoto súdneho určenia o tvrdeniach opačných. Pokiaľ žalobca tvrdil, že mu nebola poskytnutá pôžička zo strany žalovaného v deklarovanej výške 400.000,- eur, iba 40.000,- eur, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti, respektíve navrhnúť vykonanie týchto dôkazov súdom. Súd tu musí konštatovať, že žalobca bol v neľahkej dôkaznej pozícii, keďže musel preukázať že nedošlo k právnomu úkonu - k odovzdaniu peňazí a vzniku pôžičky, hoci spísaná verejná listina svedčí o opaku.

56. Tak ako uviedol odvolací súd v zrušujúcom uznesení, názor súdu prvej inštancie o rozložení dôkazného bremena v zmysle v poradí prvého rozsudku bol správny v tom smere, že v prípade sporu z pôžičky znáša veriteľ bremeno preukázania, že k uzavretiu pôžičky došlo, a že dlžníkovi predmet pôžičky odovzdal. Takéto rozloženie dôkazného bremena je prirodzene namieste tiež v iných sporoch zo zmluvy o pôžičke, pokiaľ ide čo i len o predbežné riešenie otázky vzniku alebo existencie práva alebo povinnosti z tohto právneho úkonu. Avšak k týmto právnym úvahám bolo nutné premietnuť i ďalšie skutočnosti, ktoré v spore vyšli najavo, a to najmä uznanie dlhu žalobcu voči žalovanému vo výške 400.000 titulom pôžičky a to dokonca nie raz, ale trikrát - notárskou zápisnicou zo dňa 21.3.2016, uznaním dlhu zo dňa 4.7.2016 a notárskou zápisnicou zo dňa 4.7.2016. Je nepochybné, že existencia uznania dlhu takto zakladá právnu domnienku, že deklarovaný dlh v tom čase existoval. V prípade, že veriteľ (žalobca) popiera poskytnutie pôžičiek za súčasnej existencie uznania dlhu, v zmysle vyššie citovanej teórie sa potom dôkazné bremeno o skutočnosti, že finančné prostriedky, ktoré boli predmetom jeho uznávacieho prejavu, mu žalovaným neboli poskytnuté, presúva na samotného dlžníka - žalobcu.

57. V priebehu konania ešte pred rozhodnutím súdu v poradí prvým rozsudkom žalobca navrhol vykonať dôkazy, ktoré by mali preukázať resp. nepreukázať, že v danom období v roku 2015, 2016 žalovaný disponoval takouto sumou a teda k odovzdaniu finančných prostriedkov vo výške 400.000,- eur naozaj došlo. Výpovede strán sporu ohľadom tejto skutočnosti si vzájomne odporovali a ako prednesené zaujatými osobami mali minimálnu dôkaznú silu. V konaní boli predložené dôkazy - účtovná závierka spoločnosti žalovaného A. za rok 2015, z ktorej súd zistil, že v tom čase mala spoločnosť miliónové obraty. Ďalšie dôkazy v podobe daňových priznaní žalovaného (bod 28. rozsudku) nemali k tejto skutočnosti žiadnu výpovednú hodnotu, nakoľko boli z obdobia dávno pred poskytnutím pôžičiek žalobcovi. Iné daňové priznania neboli súdu daňovým úradom doručené. Napriek tomu však si súd dovoľuje konštatovať, že v prípade týchto listín, či už by boli predložené alebo nie, by sa stále jednalo len o dôkazy nepriame, ktoré by mohli svedčiť o pravdivosti žalobcových tvrdení, avšak samy osebe by ich nepreukazovali. V porovnaní s verejnou listinou, ako je notárska zápisnica, nemajú daňové priznania takú vysokú výpovednú hodnotu, pretože odzrkadľujú iba to, čo daňovník v nich uvedie, avšak ešte nemusia zodpovedať skutočnosti.

58. Čo sa týka ďalšieho označeného dôkazu - z výpisu spoločnosti na www.finstat.sk <<http://www.finstat.sk>> bolo zrejmé, že spoločnosť v roku 2015 nemala žiadne tržby, obraty a zisk, až v roku 2016. Naproti tomu však z účtovnej závierky spoločnosti žalovaného za rok 2015 vyplynulo, že spoločnosť mala vysoké až miliónové obraty. Ak aj žalovaný finančné prostriedky na poskytnutie pôžičiek žalobcovi vybral z uvedenej spoločnosti bez rozhodnutia valného zhromaždenia spoločnosti o rozdelení zisku, ide len o nedostatok vo vedení dokumentácie a účtovníctva spoločnosti, avšak samo osebe to ešte nepreukazuje, že finančné prostriedky z obratu spoločnosti neboli použité tak, ako uvádzal žalovaný. Dokonca citovaná účtovná závierka obsahuje údaj, že spoločnosť mala pohľadávky v lehote splatnosti

vo výške 7.280.284 eur, po lehote splatnosti vo výške 1.065.085 eur, finančné prostriedky v pokladni a ceninách vo výške 107.623 eur a na bežných účtoch v banke 438.722 eur (č.l. 146), čo znamená, že teoreticky spoločnosť žalovaného disponovala v tom čase dostatkom finančných prostriedkov, ktoré žalovaný mohol tzv. vybrať zo spoločnosti a odovzdať žalobcovi ako pôžičku resp. sled menších súm ako pôžičiek. Ak si aj uvedené dva dôkazy odporovali, súd sa priklonil k účtovnej závierke podpísanej konateľom spoločnosti a predloženej do konania a nie k údajom zisteným iba z internetu.

59. Účtovná závierka má okrem iného len evidenčný charakter. Je dôkazom o tom, že zápis bol v účtovníctve vykonaný, nemusí však zodpovedať aj skutočnému nakladaniu s aktívami žalovaného. Ak sa aj záznam o výbere peňazí žalovaným za účelom poskytnutia pôžičky žalobcovi v účtovnej evidencii nenachádza, tiež to nie je dôkaz o tom, že sa s takýmito aktívami nenakladalo mimo oficiálnych záznamov. Z toho vyplýva, že takýto nepriamy dôkaz by mohol ovplyvniť rozhodnutie súdu v prospech žalobcu len ak by bol podporený ďalším radom dôkazov, hoci aj nepriamych, ktoré by však pri ich vyhodnotení jednotlivito, aj vo vzájomnej súvislosti, logicky korešpondovali a vytvorili by celkový obraz o vzájomných vzťahoch, účtovných pomeroch, majetkových pomeroch a prípadných podnikateľských aktivitách medzi účastníkmi v rozhodnom čase. Takéto dôkazy však zo strany žalobcu v konaní produkované neboli.

60. Žalobca návrhy na vykonanie dokazovania v tomto smere neuviedol a na výslovnú otázku súdu na pojednávaní dňa 25.5.2021, či trvá na vykonaní dôkazov navrhovaných predtým (na pojednávaní dňa 22.5.2018) uviedol, že na ich vykonaní netrvá. Z uvedeného dôvodu súd nepristúpil ani k výsluchu p. C., ktorá mala poskytnúť 200.000 eur žalovanému a ten následne žalobcovi, ani k výsluchu JUDr. A., ktorý mal byť právnym zástupcom žalovaného v tom čase a ktorý mal mať vedomosť o riešení finančných pôžičiek žalobcovi vo forme zmeniek. Súd ďalej oboznámil strany sporu, že vyšetrovací spis NAKA, expozitúra Východ, ČVS: W. nebolo možné pripojiť, nakoľko tento bol živým spisom, trestné stíhanie bolo tam vedené proti 11 obvineným a spis obsahoval viac než 22.500 strán. Na požiadanie súdu bolo možné vyhotoviť kópiu iba presne označených a konkretizovaných listinných dôkazov, avšak takýto návrh v civilnom konaní nepredniesla ani jedna zo sporových strán a neoznačila, ktoré konkrétne dôkazy z predmetného spisu žiada vo veci pripojiť a ich vykonať.

61. K tvrdeniam žalobcu o tom, že si notársku zápisnicu pred podpisom neprečítal, nevidel tam uvedenú sumu 400.000 eur a mal za to, že podpisuje iba uznanie dlhu vo výške 40.000 eur, pričom notársku zápisnicu podpísal pod tlakom a v omyle, súd musí iba zopakovať svoje už raz uvedené odôvodnenie:

62. Právny úkon, ako to vyplýva z dikcie zákona, je určovaný: prejavom vôle, zameraním tohto prejavu vôle, vznikom, zmenou alebo zánikom (zrušením) práv a povinností alebo, a to je v podstate to isté, smeruje k vyvolaniu iných právnych následkov, ktoré právne predpisy s takým prejavom vôle spájajú. Ťažiskom pre posúdenie, či ide o právny úkon, je prejav vôle. Účastníkmi urobené zhodné prejavy vôle smerujúce k vzniku zmluvy, sú právnymi úkonmi zakladajúcimi v zmysle § 2 ods. 1 OZ medzi účastníkmi občianskoprávnym vzťah, z ktorého účastníkom vyplývajú určité vzájomné práva a povinnosti.

63. Právny úkon nie je urobený slobodne (nedostatok slobody vôle), ak účastník koná pod nedovoleným nátlakom, čo môže byť priame fyzické donútenie alebo bezprávny vyhrážka. Pri fyzickom donútení je vôľa konajúceho nahradená vôľou donucovateľa. Bezprávna (protiprávna) vyhrážka je psychické donútenie takej intenzity, že vzbudzuje dôvodný strach u konajúcej osoby.

64. K uvedeným skutočnostiam boli vypočítané strany sporu, Mgr. K. a vykonané dokazovanie listinnými dôkazmi, z ktorých však vôbec neboli preukázané žalobcom tvrdené skutočnosti. Súd k tomuto poznamenáva, že žalobca v konaní ani netvrdil, že by zo strany žalovaného došlo k fyzickému donúteniu. Taktiež psychické donútenie, ako má na mysli zákonná úprava, taktiež netvrdil a toto nebolo ani preukázané. Veď predsa skutočnosť, že žalobca v čase podpisovania sám z vlastnej vôle tomuto úkonu nevenoval primeranú pozornosť a notársku zápisnicu, ako sám vypovedal, jednoducho podpísal bez prečítania, nemôže byť dávaná na ťarchu žalovaného a už vôbec nezakladá neplatnosť daného právneho úkonu. Skutočnosť, že žalovaný pred podpisom tejto zmluvy vykonával akýkoľvek nátlak na jeho osobu nebola preukázaná, ostala len v rovine tvrdení žalobcu. Žalobca opísal daný nátlak len tak, že žalovaný mu už nedôveroval a preto chcel, aby bol vyhotovená notárska zápisnica. Súd poznamenáva, že žalobca pristúpil k podpísaniu notárskej zápisnice samostatne, slobodne a to dokonca nie raz, ale viackrát, kedy pri druhej notárskej zápisnici žalobca vystupoval nielen ako fyzická osoba - dlžník, ale

aj ako štatutárny zástupca právnických osôb P. G. v postavení osoby pristupujúcej k záväzku žalobcu. Žalobca teda podpísal uznanie dlhu vo výške 400.000 eur voči žalovanému v podstate trikrát - prvýkrát podpísaním notárskej zápisnice zo dňa 21.3.2016, druhýkrát dňa 4.7.2016 podpísaním tzv. Dohody o uznaní dlhu a tretíkrát dňa 4.7.2016 podpísaním ďalšej notárskej zápisnice o uznaní dlhu N XXXX/XXXX. Je nutné poznamenať, že Dohoda o uznaní dlhu zo dňa 4.7.2016 predstavuje jednostranový dokument, ktorý na tej istej strane obsahuje tak označenie právneho úkonu - Dohody o uznaní dlhu, taktiež výšku dlhu 400.000 eur, ktorá suma bola dokonca vyznačená čiernym tučným písmom ako aj podpis žalobcu ako dlžníka a preto nemožno tvrdiť, že sumu na tomto dokumente nevidel, že dohoda bola otočená už len na stranu, kde sa mali strany sporu iba podpísať. Z tohto pohľadu je potom ťažké uveriť tvrdeniam žalobcu, že nevedel, že uznáva dlh vo výške 400.000 eur, ak v priebehu 4 mesiacov trikrát podpísal listinu, v ktorej bolo uvedené, že dlží žalovanému sumu 400.000 eur titulom pôžičiek. Je zrejmé, že žalobca ako svojprávná, dospelá a inteligentná osoba musel chápať, o aký právny úkon ide a takto ho aj podpísal a to nie raz, ale trikrát. Notár vypovedajúci v konaní ako svedok uviedol, že na podpísanie konkrétnej notárskej zápisnice si vzhľadom na odstup času nepamätá, ale celý proces sa udial štandardným spôsobom, nepamätá si ani na žiadne donútenie k podpisu zo strany žalovaného. Vyššie uvedené tvrdenia žalobcu tak neboli vôbec preukázané a nakoniec jeho tvrdená nedbanlivosť pri podpisovaní právnych úkonov so žalovaným spočívajúca v neoboznámení sa s obsahom podpisovanej listiny nemôže byť skutočnosťou spôsobilou vyvrátiť platnosť daných právnych úkonov.

65. Za tejto situácie potom súd vychádzal z uznávacích prejavov žalobcu a dospel k záveru, že dlh vo výške 400.000,- eur titulom pôžičiek poskytnutých žalovaným žalobcovi aj v čase rozhodovania súdu existuje a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

66. Nakoľko strany sporu v závere konania prehlásili, že nemajú ďalšie návrhy na vykonania dokazovania, súd dokazovanie pred vyhlásením rozsudku ukončil v zmysle § 183 CSP a nevykonával žiadne ďalšie dokazovanie. Zároveň súd aj v prípade ďalších návrhov tieto nepovažoval za účelné a hospodárne vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie rozsudku.

67. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

68. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

69. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

70. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a plne úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, nakoľko žaloba bola zamietnutá v oboch výrokoch, ktorých sa žalobca domáhal - výroku o neplatnosti právneho úkonu spísaného do notárskej zápisnice N728/2016 zo dňa 21.3.2016 rozsudkom zo dňa 10.9.2018 a výroku o tom, že jeho dlh voči žalovanému vo výške 360.000 eur neexistuje týmto rozsudkom. O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

71. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

72. V citovanom ustanovení § 257 Civilného sporového poriadku je (podobne ako predtým pri § 150 O.s.p.) fixované moderačné absolútné právo súdu zmierniť dôsledky upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom. Záver súdu o tom, že je tu splnený predpoklad na priznanie práva na náhradu trov konania (podľa § 255 Civilného sporového poriadku), nevyklučuje, aby súd súčasne nedospel k záveru, že sú splnené aj predpoklady na aplikáciu § 257 Civilného sporového poriadku. A tak napriek úspechu vo veci súd skonštatuje, že niektorému z účastníkov konania vzniklo právo na náhradu trov konania, lenže sa mu nepriznalo, pretože bolo treba použiť § 257 Civilného sporového poriadku.

73. K uplatneniu zmierňovacieho práva súdu môže dôjsť s prihliadnutím najmä na rôzne aspekty konkrétneho prípadu. Stáva sa tak vtedy, keď súd dôjde k záveru, že povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z rozmanitých dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami.

74. V tomto konkrétnom prípade súd nevidel dôvody hodné osobitného zreteľa tak v osobnom či majetkovom postavení žalobcu a ani v predmete sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zákona č. 233/1995 Z.z.) a ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).